

idet han troede, at Lovforslaget ikke gav tilstrækkelig Oversigt. I Anledning heraf skal jeg tillade mig at bemærke, at ved Lovarbejder, der gribe ind i særdeles omfattende Materier, vil det næsten altid være Tilfældet, at den „Bygning“ af et Lovudkast, som kan tiltale En, ikke vil tiltale en Anden, idet Alt, hvad der saaledes angaaer Lovens Architectonik, varierer efter de enkelte Anskuelser. Men hvad enten den Consequents, den ærede Rigsdagsmand ønskede opnaaet ved Lovens Ombannelse, bliver mere eller mindre heldig, forekommer det mig aldeles klart, at, om man ogsaa kunde vinde en langt større Consequents derved, vilde den være kjøbt altfor dyrt; man vilde købe den ved at udsætte Tilendebringelsen af en Lov, som jeg under alle Omstændigheder maa ansee det særdeles vigtigt at faae tilendebragt. Forfaavidt den ærede Rigsdagsmand ved at omtale § 7 og enkelte andre Paragraffer har troet at kunne paavise, at der ikke var Klarhed i Loven, at der var Uoverensstemmelse mellem Hovedforordningen i § 7 og enkelte Paragraffer, der kom til at berøre, hvad dermed stod i Forbindelse, saa troer jeg, at denne Anke imod Loven ikke er berettiget. Den ærede Rigsdagsmand nævnte §§ 9, 10 og 15 foruden nogle andre; jeg troer imidlertid, at Udtrykket „i Reglen“ i § 9 og hvad dermed følger tilstrækkelig viser, at Bestemmelsen ikke altid kan komme til Anvendelse, ligesom jeg ogsaa troer, at den ærede Rigsdagsmand tog det for lidet strængt, naar han meente, at der ialtfald kunde være Spørgsmaal om Halvdelen af det udstrevne Mandskab. Den samme Bemærkning gjælder med Hensyn til Udtrykket „Enhver“ i § 10, idet dette Udtryk ved hele den Maade, hvorpaa § 10 er affattet, har sin fornødne Begrændsning.

Hvad angaaer de Punkter, for hvis Vedkommende Ministeriet har troet ikke at burde gaae ind paa Lovforslaget, saaledes som det i forrige Session blev vedtaget, da er der kun et Par, der knytter sig til noget Principielt; det er de Punkter, som vedrøre Armeeorganisationen; men Spørgsmaalet herom har i forrige Session været Gjenstand for en saa ud-

tømmende og udførlig Debat, at jeg ikke vilde finde det rigtigt her paa dette Stadium af Sagen at gjenoptage Discussionen desangaaende.

Den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 3die Valgkreds (Fallefen) fremsatte en Del Bemærkninger med Hensyn til Lovudkastets Detail; jeg troer ikke, at nogen af dem vedkom, hvad man kan kalde et Princip i Loven, og jeg maa derfor ansee det for rigtigt at opsætte den videre Forhandling angaaende disse Detailspørgsmaal, indtil der kommer til at foreligge Forslag, hvortil Forhandlingen om dem kan komme til bestemtere og snevrere at knytte sig.

Lange: Min ærede Nabo (Fallefen) har bemærket, at den værnepligtige Befolkning længtes efter denne Lov, men efter den Erfaring, som jeg har gjort, tør jeg indestaae for, at den frygter den i høi Grad, og det bedste Beviis herpaa med Hensyn til de Landværnepligtige ligger efter min Mening deri, at næsten Ingen paa den sidste Session har begjært Udsættelse, hvorimod en Mængde have begjært at blive behandlede forud, for ikke at blive behandlede efter den Værnepligtslov, som de havde hørt vilde komme. Landværnepligtsloven, saaledes som den nu er, er af Alle erkjendt for at være særdeles god, og jeg troer ogsaa, at man i Krigsministeriet er meget tilfreds med den. Jeg finder derfor, at naar en Lov er god og hensigtsmæssig, og der ingen Trang er til Forandring deri, saa bør man ikke, efterat have benyttet den i 10 Aar, allerede søge at faae den forandret; jeg finder, at det i høi Grad vilde virke til at nedbryde den lovgivende Forsamlings Værdighed. Naar den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (Beck) har meent, at Loven var uklar, da er jeg, som jeg forrige Gang hittede, ganske af samme Mening som han; jeg troer vel, at den Landværnepligtige kan forstaae den, men ingenlunde den Søværnepligtige, og jeg troer endog, at den Landværnepligtige kun kan forstaae den ved at have Værnepligtsloven af 12te Febr. 1849 ved Siden af, ved at betragte den som et Fortolkningsmiddel, som en Klippe til de Paragraffer, der forekomme i det foreliggende Lovudkast, — det er min Mening.